

một cõi lưng chừng

bosa nova, moderato

ngô minh trí
june 2003

Bmaj7 D#7(#9) C#m7

Lung núi ta ngồi nhìn lên núi Núi chập

4 Bmaj7 B7 Emaj7

chùng Buồn quân quanh tiếp nối

7 E#o7 Bmaj7 D7(#9)

mộng lung Mặc nắng mai sớm hồng

10 F#7 Bmaj7 D#7(#9)

Chân đã mỏi rồi Lòng đã chán

13 C#m7 Bmaj7 B7

chút hư danh. Cuộc

16 Emaj7 E#o7 Bmaj7

thế nhân muôn kiếp mong manh

19 D7(#9) F#7(b9) Bm7

Ta có em đã đành Từng dìu nhau chung

22 G7 F#7 Bm7

bước nhưng vẫn xa Nhiều khi gỗ đá cũng thiết tha

25 G^7 Bm^6 $F\#^7$ Bm^7 Bm^6
 trong xót xa ân cần

28 Bm^7 Bm^6 Bm^7 G^7
 Mặc thế nhân! Nhiều khi ta muốn đưa em đi xa xa tràn gian

31 $Cmaj^7$ Dm^7 F^7
 Về nơi quên lãng quên cuộc

34 $Bbmaj^7$ $C\#^o7$ C^7
 thế ưu phiền về nơi cõi thiên thiên Về nơi cõi

37 G^7 $Cmaj^7$ $C\#m^7(b5)$ Bm^7 Bm^6
 vô biên Dấu che kiếp người!

40 Bm^7 G^7 $F\#^7$
 Mầu xuân sao u tối sao thiết tha!

43 Bm^7 G^7 $F\#^7(b9)$
 Chiều nào chung lối nhưng vẫn xa trong cách chia âm thầm

46 Bm^7 Bm^6 Bm^7 Bm^6 Bm^7
 Nào biết em! Nhiều khi che dấu nỗi đau yêu

49 G^7 $Cmaj^7$ $C\#m^7(b5)$ Bm^7
 người? Nơi vực sâu Niềm đau thành đá xanh xong rêu tuổi

52 G^7 Bm^7 Bm^6 $Bmaj^7$
 đòi phong kín khung trời. Lung núi ta ngồi

55 $D^7(\sharp 9)$ $C\sharp m^7$ $Bmaj^7$
 — nhìn lên núi — núi chập chùng

58 B^7 $E^{\flat}maj^7$ $E^{\flat}7$ $Bmaj^7/F\sharp$ $Bmaj^7$
 Buồn quân quanh tiếp nói — mông lung —

62 $D^7(\sharp 9)$ $F\sharp 7(b9)$ $Bmaj^7$
 Mặc nắng mai sớm hồng — Chân đã mỏi rồi —

65 $D^7(\sharp 9)$ $C\sharp m^7$ $Bmaj^7$
 — Lòng đã chán — chút hư — danh

68 B^7 $E^{\flat}maj^7$ $E^{\flat}7$
 Cuộc thế nhân muôn kiếp — mong manh

71 $Bmaj^7/F\sharp$ $Bmaj^7$ $D^7(\sharp 9)$ $F\sharp 7(b9)$
 — Và cõi ta đã đành —

74 Bm^7 G^7 D^+ Bm^7 Bm^6
 Một cõi mơ — riêng mình